

דעת ר' יוחנן**א. משנה מסכת שבת פרק כב משנה א**

אין סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין ואם יצאו מעצמן אסורין רבי יהודה אומר אם לאוכלין היוצא מהן מותר ואם למשקין היוצא מהן אסור

ב. משנה מסכת עירובין פרק ג משנה ז, ח

ז - רבי יהודה אומר ראש השנה שהיה ירא שמא תתעבר מערב אדם שני עירובין ואומר ערובי בראשון למזרח ובשני למערב בראשון למערב ובשני למזרח עירובי בראשון ובשני עירובי בשני ובראשון כבני עירי ולא הודו לו חכמים:
 ח - ועוד אמר רבי יהודה מתנה אדם על הכלכלה [לתקנה] ביום טוב ראשון ואוכלה בשני וכן ביצה שנולדה בראשון תאכל בשני. ולא הודו לו חכמים:

ג. ר' חיים נתן דעמביצער, הגהות על ראבי"ה על ברכות סי' ק
<http://www.hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=37766&st=&pgnum=40>

ובדרך אגב אמרתי להעיר אוזן הקוראים כי הר"מ זה שהביא בתוס' שם בד"ה והלכתא איננו רבינו מאיר הידוע (חתנו של רש"י ז"ל ואביהם של שלשת האחים רשב"ם ור"ת וריב"ם) שנזכר על הרוב בתוס' בכל מקום ג"כ בשם ר"מ סתם, וכבר נודע שחבר תוס' על התלמוד כמ"ש ר"ת בנו בספר הישר שלו. ועי' מזה בשם הגדולים ח"ב בערך תוס'. ואולם הר"מ זה שבכאן הוא רבינו משה מאיבר"א, כמ"ש המרדכי בפרקין (סי' קט"ו) והוא הנזכר ג"כ בתוס' (ברכות כ"ו ע"ב) בד"ה טעה בשם רבינו משה מאלאוול"א, ועל הרוב בשם רבינו משה מאיבר"א, כמו ברכות מ"ו ע"ב בד"ה להיכן...

אבל סתם רבינו משה שהביאו בתוס' ברכות ס"פ כיצד מברכין (דף מ"ה ע"א) בד"ה דחנקתיה. במה דפסק דהשותה מים שלא לרוות צמאנו אינו מברך לא לפניו ולא לאחריו, שם בע"כ כוונתם על הרמב"ם וכמ"ש במרדכי שם ס"פ כיצד מברכין סי' קנ"א, וכן היא בהדיא ברמב"ם בריש פר"ח מה' בלכות הל"א.

ודע דגם הר"מ מאיבר"א חבר תוספות על התלמוד ונזכרים... ולא עוד אלא שברור בעיני שגם כל סתם רבינו משה שנזכר בכל מקום בתוס' שלפנינו ובאו דבריו בדרך שקלא וטריא בסוגיית הש"ס, הכוונה רק על ר"מ מאיבר"א זה ולא על הרמב"ם...

ב' קדושות או קדושה א'?**ד. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף ל עמוד ב**

משנה. בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום, פעם אחת נשתהו העדים מלבוא, ונתקלקלו הלויים בשיר. התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה. ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה - נוהגין אותו היום קודש, ולמחר קודש, משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום.

ה. ספר אור זרוע חלק א - שאלות ותשובות סימן תשנו:ו

ונ"ל לתרץ שאין טעם שתי קדושות דר"ה דומה לטעם שתי קדושות דשבת ויו"ט... מאן דאמר קדושה אחת הן סבר לאו משום ספיא עבדי להו שהרי אם באו עדים מן המנחה ולמעלה נוהגין אותו היום קודש אף על פי שידוע בבירור שהוא חול, ולמחר קודש, א"כ חומרא דרבנן היא לעשות שני ימים ונולדה בזה אסורה בזה דכיומא אריכתא דמי. אבל שבת ויו"ט אין לומר אחד מהן חול, ששניהם קודש, אלא בהא קמיפלגי רבנן ור"א, דרבנן סברי כיון דאין חול מפריד ביניהן קדושה אחת הן וכיומא אריכא דמי אינו יכול להניח שני עירובין כי אם עירוב אחד לשני הימים, ור"א אף על גב דשניהם קדושה ואין חול מפריד ביניהם, מ"מ זה קדוש לעצמו וזה קדוש לעצמו שזה יקרא שבת וזה יקרא י"ט, ושתי קדושות הן, לא כאריכא דמי...

Gemara: What is the logic of Beit Shammai and Beit Hillel regarding the egg?

- Approach 1: Rav Nachman: Perhaps it's an egg from a non-food chicken, and the issue is muktzeh/nolad
 - Rejection: It should have mentioned the chicken and the egg
- (2b) Approach 2: Rabbah: It's laid on Sunday/Yom Tov, and Shabbos can't prepare for Yom Tov.
 - Rejection: We don't have the derashah from הששי ביום
- Approach 3: Rav Yosef: Lest people pick fruit from a tree
 - Rejection: The egg is inside the bird
- (3a) Approach 4: R' Yitzchak: Lest people squeeze juice from a fruit
 - Rejection: The egg is a solid
- R' Yochanan follows R' Yitzchak
 - This is seen in his resolution of R' Yehudah's view between Shabbos 22:1 and Eruvin 3:8